

پروسهی انتقال مسؤولیت‌های امنیتی و تأثیرات آن بر حمایت از حقوق بشر و نظارت بر آن

داکتر سیماسمر طی سفری چهارروزه به ولایت بامیان در جمع فعالان مدنی و رسانه‌ای، به برخی نگرانی‌های کمیسیون مستقل حقوق بشر در باره تأثیرات پروسهی انتقال مسؤولیت‌های امنیتی و پروسهی صلح که بر مأموریت این نهاد دارد، اشاره کرد.

وی سخنان خویش را در چهار محور پروسهی انتقال مسؤولیت‌های امنیتی، همکاری‌های درازمدت جامعهی بین‌المللی، همکاری‌های منطقه‌ای بعد از انتقال و پروسهی آشتی ملی ایراد کرد.

پروسهی انتقال و توجه به حکومتداری خوب و حاکمیت قانون:

داکتر سمر در این زمینه گفت، در پروسهی انتقال مسؤولیت‌های امنیتی در کنار توجه به بخش نظامی نباید از توجه به مسایل دیگر مانند حکومتداری خوب، حاکمیت قانون، اصلاح ارگان‌های دولتی به شمول نهادهای عدلی و قضایی، نقش زنان، انکشاف اقتصادی و تقویت ظرفیت انسانی به‌ویژه توجه به تعلیم و تربیت با کیفیت غافل بود.

نقش زنان:

وی توجه به نقش زنان را در این مقطع بنیادی دانست و گفت، به‌طور مثال اگر نقش زنان در پلیس به‌ویژه مشارکت آنان در عملیات‌های کشفی توجه نگردد، ممکن است مشکلات و جنجال‌هایی به وجود آید.

داکتر سمر از جامعهی جهانی نیز خواست که در مرحلهی انتقال مسؤولیت امنیتی و بعد از آن نباید افغانستان را به فراموشی بسپارد و افزود بسیاری از مردم افغانستان به خدمات اجتماعی ابتدایی دسترسی ندارند و ما نیازمند کمک‌های جهانی هستیم.

وی افزود: ارتقای ظرفیت نیروی انسانی به شمول زنان مسألهی دیگری است که باید جامعهی جهانی آن را جدی بگیرد.

همکاری‌های جامعهی بین‌المللی:

رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از جامعهی جهانی خواست که پروژه‌های انکشافی را به صورت عادلانه و مطابق خواست مردم افغانستان تطبیق کنند و افزود به‌طور مثال در ولایت بامیان فقط چند کیلومتر آن‌هم در مرکز سرک قیر وجود دارد، حال آن‌که در برخی ولایت دیگر که امنیت خوبی هم ندارد، حتا ولسوالی‌های آن دارای سرک قیر می‌باشد، ما می‌گوییم این کار خوب است اما باید متوازن باشد.

وی با توجه به موقعیت جغرافیایی افغانستان و خشکسالی‌های اخیر، خواهان ادامهی کمک‌های بشردوستانه‌ی نهادهای بین‌المللی شد.

همکاری‌های بین‌المللی:

داکتر سیماسمر در بخشی دیگر از سخنان خود موفقیت پروسهی انتقال مسؤولیت‌های امنیتی و پروسهی صلح را وابسته به همکاری‌های منطقه‌ای دانست و از جامعهی جهانی خواست که نسبت به آسیب‌پذیر بودن افغانستان از ناحیهی کشورهای همسایه توجه کند. وی در این زمینه خواهان فشار متحدانهی جامعهی بین‌المللی بر همسایگان افغانستان شد و پیشنهاد کرد برای نابودی بسترهای رشد افراطگری و لانه‌گزینی تروریستان در آن کشورها نیز باید احترام به موازین حقوق بشر و حاکمیت قانون و تقویت ارزش‌های دموکراتیک از سوی جامعهی بین‌المللی جدی گرفته شود.

داکتر سمر از فعالان جامعه‌ی مدنی خواست ضمن ارتقای ظرفیت خویش، مسؤلیت فردی و شهروندی خود را جدی گرفته و فعالیت‌های خویش را داوطلبانه انجام دهند، از حکومت انتقاد سالم کنند و در سیاستگذاری‌ها خود را شریک سازند.

پروسه‌ی ادغام مجدد و آشتی ملی:

پروسه‌ی صلح یا آشتی ملی آخرین موضوعی بود که رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر نگرانی خویش را در این رابطه ابراز داشت وی گفت این پروسه برای ما هنوز بسیار گنگ است و افزود پروسه‌ای که شفاف نباشد، مردم مشارکت نداشته باشد ما نمی‌توانیم در ادغام یا آشتی مجدد موفق باشیم.

وی با تأکید گفت: ما از هر پروسه‌ی صلحی به شرطی پشتیبانی می‌کنیم که اول، شفاف باشد، دوم، حقوق بشر و عدالت را در آن در نظر گرفته باشد و سوم، اشتراک و پشتیبانی مردم در آن موجود باشد.

رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر گفت: نیاز مردم این است که بدانند این پروسه با کدام مکانیزمی و در کدام سطح و چه‌گونه پیش می‌رود، آیا این پروسه بر اساس رشوت و باج‌دهی پیش می‌رود یا دعوت از آن‌ها به عنوان شهروند و اشتراک در پروسه‌ی دموکراتیک و حداقل معذرت‌خواهی از جنایات انجام‌شده؟.

وی در پایان خاطر نشان کرد که تاریخ اخیر افغانستان نشان داده است که اگر پاسخگویی و عدالت نباشد، صلح دوامدار نخواهد بود، صلح زمانی دوامدار است که مردم از هر نگاه، احساس امنیت کند و امنیت واقعی زمانی تأمین می‌شود که پاسخگویی و عدالت در آن باشد.

محمدظاهر نظری،

مسئول مطبوعات دفتر ساحوی کمیسیون مستقل حقوق بشر در بامیان

سوم اسد 1390